καὶ τὴν ἠρώτησε, λέγων. Εἰπέ μοι, Μῆτερ, παρακαλῶ σε, διὰ ποίαν αἰτίαν
πάντες οἱ φίλοι καὶ Συγγενεῖς μὲ βλέπουν, καὶ χαίρονται, καὶ σὺ μόνον δακρύεις,
ὀδυρῶσα; Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ νέος λοιπὸν ἐπικράνθη πολ-
λά, καὶ φοβούμενος μὴ πάθῃ τίποτες ἐναντίον ἀπὸ τὸν ἀνθρωποκτόνον διάβο-
λον, ἔφυγε μίαν νύκτα, καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐξωμολογήθη τῷ
Πατριάρχῃ, ὅστις τὸν ἔστειλεν εἰς ἕναν Ἐρημίτην Πνευματικὸν ἁγιώτατον, ὁποῦ
ἐξετρέφετο ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔφερνε καθ' ἑκάστην ἕναν ἄρτον θαυ-
μάσιον. Ὅταν δὲ ἀπειρχετό τινας νὰ τὸν εὕρῃ, τοῦ ἔφερνεν ὁ Ἄγγελος δύο ἄρτους,
καθὼς ἔκαμε καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Εἰς ὀλίγην ὥραν ἐλθὼν ὁ νέος, τοῦ ἔδωσε
τὸ γράμμα τοῦ Πατριάρχου, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἀνέγνωσεν, εἶπεν αὐτῷ. Ἄς ἐπικαλέ-
σωμεν, τέκνον μου, τὴν παναμώμον Δέσποιναν, ἥτις δύναται πολλὰ κατὰ τῶν
δαιμόνων, ὅτι αὐτὴ τοὺς ἐξενίκησεν, ἀφανίζουσα αὐτῶν τὴν δύναμιν ἅπασαν,
καὶ πολλὰς ψυχὰς ἥρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐλύτρωσε τῆς αἰωνίου κολά-
σεως. Οὕτως εἶπε, καὶ νουθετήσας αὐτόν, νὰ προσεύχεται μὲ δάκρυα πολλὰ
καὶ εὐλάβειαν, τὸν ἐκράτησεν εἰς τὸ κελλίον του ἕως τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας Λαμ-
πρᾶς, ὁποῦ ἐτελειώνασιν οἱ ἓξ χρόνοι ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ὁποῦ ὁ δαίμων ἐσυμφώ-
νησε τῆς μητρὸς τοῦ νέου. Καὶ τότε ὁ Ἅγιος ἐλειτούργησεν. Ὁ δὲ νεανίας ἐστέκετον ἐκεῖ
ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ φόβου καὶ τρόμου πολλοῦ. Ὅταν δὲ ἐξῆλθεν
ὁ Ἱερεὺς μὲ τὰ Ἅγια εἰς τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, εἰσῆλθεν ὁ δαίμων, καὶ ἁρπά-
σας τὸν νέον, τὸν ὑπῆγεν εἰς τὴν κόλασιν σύσσωμον. Ὁ δὲ Ὅσιος ἀκούσας τοῦ
νέου τὰς φωνάς, ἐθλίβη πολλά, καὶ ἀποθέσας τὰ Ἅγια εἰς τὴν ἱερὰν Τράπε-
ζαν, ἐδέετο μετὰ δακρύων, ἱκετεύων ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην, καὶ τὴν Ἀειπάρ-
θενον Μητέρα αὐτοῦ, νὰ μὴν ἀφήσουν ἀπαίδευτον τοιαύτην αὐθάδειαν, καὶ ἀπαι-
σχυντίαν τοῦ Δαίμονος, ἀλλὰ νὰ τοῦ πάρουσιν εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ τὸν νεανίαν, νὰ τὸν
στρέψουσι σῶον καὶ ἀβλαβῆ, διατὶ ἐτόλμησεν ὁ τρισκατάρατος, νὰ τὸν ἁρπάσῃ
ἀπὸ τὸ ἅγιον Βῆμα. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ὅσιος, ἀνέγνωσε τὰς εὐχὰς τῆς Ἱερουργίας,
νὰ μὴ τὴν ἀφήσῃ ἀτελείωτον, καὶ καθὼς ἔλεγε τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
καὶ τὰ ἑξῆς, ἤγουν, ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν τὰ Ἅγια, ὅταν ἐκφώνησε, λέγων.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας ἀχράντου. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα
σου. Ὢ τῆς ἀηττήτου τῆς Παρθένου δυνάμεως, εὑρέθη ὁ νέος εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα,
καὶ ἐφώνησε, λέγων. Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελειώθη ἡ
Λειτουργία, ἐκοινώνησεν ὁ νέος. ἔπειτα τὸν ἠρώτησεν ὁ Ὅσιος, ποῦ τὸν ὑπήγασι, καὶ
τί ἔπαθεν; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι, καθὼς τὸν ἅρπασεν ὁ Δαίμων, τὸν ἔρριψεν εἰς ἕνα
τόπον ζοφώδη καὶ δυσωδέστατον, ὁποῦ ἦταν ψυχαὶ ἁμαρτωλῶν ἀναρίθμητοι, ἀρ-
ρήτως βασανιζόμεναι, καὶ εὐθὺς παρεγένετο ἡ πολυύμνητος Δέσποινα, καὶ τὸν εὔ-
γαλεν ἀπ' ἐκεῖνον τὸν πανώδυνον τόπον, καὶ οὕτως εὑρέθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ
γοῦν ἅγιος ἐδόξασε τὸν Κύριον, καὶ τὴν Ἀειπάρθενον Κόρην, ὁποῦ ἐπήκουσαν αὐ-
τοῦ τῆς δεήσεως. Ὁ δὲ νεανίας ἀπελθὼν εἰς τὸν Πατριάρχην, καὶ εὐλογηθεὶς ὑπ'

αὐ-